

Protokół

115. posiedzenia Komisji Standaryzacji Nazw Geograficznych poza Granicami Rzeczypospolitej Polskiej, które odbyło się 16 czerwca 2021 roku w formie wideokonferencji obsługiwanej przez Główny Urząd Geodezji i Kartografii.

W posiedzeniu uczestniczyli członkowie Komisji: T. Brzezińska-Wójcik, A. Czerny, S. Gil, R. Huszcza, S. Kaciszczenko, J. Kacprzak, D. Kalisiewicz, A. Markowski, J. Ostrowski, J. Pietrow, A. Pisowicz, T. Wites, W. Włoskowicz, E. Wolnicz-Pawłowska, B. Zagórski, M. Zych.

Obrady prowadził Maciej Zych, przewodniczący Komisji.

Wstępny porządek obrad obejmował:

1. Zagajenie.
2. Przyjęcie protokołu 114. posiedzenia Komisji z dnia 21 kwietnia 2021 r.
3. Sprawy bieżące.
4. Szóste wydanie „Urzędowego wykazu nazw państw i terytoriów niesamodzielnych”.
5. Nazwy rejonów Ukrainy – kontynuacja.
6. Nazwy do wyjaśnienia/uzupełnienia – zasadniczy wykaz.
7. Nazwy do wyjaśnienia/uzupełnienia – budowle.
8. Wolne wnioski.

Ad 1. Przewodniczący przywitał członków Komisji na 115. posiedzeniu – kolejnym odbywającym się w trybie zdalnym.

Sekretarz Komisji, J. Kacprzak, poinformowała, że Główny Geodeta Kraju powołał na członka Komisji z ramienia Ministerstwa Spraw Zagranicznych p. Agnieszkę Reszke. Zastąpiła oni p. Bogumiłę Więclaw, która przeszła na emeryturę, a była członkiem Komisji w latach 2002–2003 oraz 2009–2021.

Ad 2. Do protokołu 114. posiedzenia nie zgłoszono uwag i przyjęto go przy jednym głosie wstrzymującym (14 głosów za, 1 wstrzymujący się).

Ad 3. J. Kacprzak poinformowała, że zmieniła się przynależność organizacyjna Komisji w ramach Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii – obecnie za sprawy związane z nazwami i obsługą Komisji będzie odpowiadał Departament Informacji o Nieruchomościach, a w jego ramach Wydział Państwowego Rejestru Nazw Geograficznych.

M. Zych przedstawił informację o drugiej sesji Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych (UNGEGN), która odbyła się w dniach 3–7 maja 2021 roku w formie spotkania zdalnego na platformie przygotowanej przez ONZ, gwarantującej zarówno wystąpienia, prezentacje, jak i symultaniczne tłumaczenie na sześć oficjalnych języków ONZ. Zgodnie z informacjami przedstawionymi przez Sekretariat UNGEGN, jako uczestnicy sesji zarejestrowanych zostało 365 osób – delegaci z 65 państw oraz 23 agend ONZ, organizacji międzynarodowych oraz krajowych uczelni i instytucji. Polskę reprezentował Maciej Zych. Na sesję przesłano łącznie 135 referatów, raportów i dokumentów technicznych sekretariatu UNGEGN. Przesłane referaty i raporty zostały zamieszczone na stronie internetowej UNGEGN: https://unstats.un.org/unsd/ungegn/sessions/2nd_session_2021/#documents. Ze strony polskiej przekazane były trzy referaty: raport dotyczący działalności nazewniczej w Polsce w latach 2019–21, referat dotyczący nowego wydania „Urzędowego wykazu polskich nazw geograficznych świata” oraz referat dotyczący nowego wydania wykazu urzędowych nazw miejscowości i ich części.

Regułą jest, że przy okazji spotkań UNGEGN organizowane są krótkie, przeważnie trwające około godziny, posiedzenia poszczególnych sekcji regionalno-lingwistycznych UNGEGN oraz grup roboczych UNGEGN, a także inne spotkania tematyczne. Przy okazji drugiej sesji odbyło się 9 takich spotkań, wszystkie on-line, przy czym 5 z nich odbyło się jeszcze w dniach poprzedzających sesję. M. Zych uczestniczył w posiedzeniach: Sekcji Europy Środkowo-Wschodniej i Południowo-Wschodniej, Grupy Roboczej ds. Egzonimów, Komisji Toponimicznej Międzynarodowej Asocjacji Kartograficznej i Międzynarodowej Unii Geograficznej oraz Grupy Roboczej ds. Nazw Geograficznych jako Dziedzictwa Kulturowego.

M. Zych poinformował także, że zgodnie z zasadą rotacyjności Polska obejmie przewodniczenie Sekcji Bałtyckiej UNGEGN w latach 2021–25. Formalne przejęcie przewodniczenia nastąpi na sesji organizowanej przez Estonię, która odbędzie się prawdopodobnie we wrześniu lub październiku w formie on-line.

J. Ostrowski poinformował natomiast, że w tym roku minęła setna rocznica urodzin Lecha Ratajskiego, który był trzecim przewodniczącym Komisji (i pierwszym po powołaniu Komisji przy Ministrze Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki), a także siedemdziesiąta rocznica powołania pierwszej Komisji Nazw Geograficznych przy Polskim Towarzystwie Geograficznym, która po wielokrotnych przekształceniach i zmianach umiejscowienia stała się obecną Komisją Standaryzacji Nazw Geograficznych poza Granicami Rzeczypospolitej Polskiej.

Ad 4. Omówiono szóste wydanie „Urzędowego wykazu nazw państw i terytoriów niesamodzielnych”. W nowym wydaniu, w porównaniu z wydaniem piątym, nie wprowadzone zostały większe zmiany – uwzględnionych jest jedynie kilka zmian aktualizacyjnych i poprawek zapisu endonimów.

W przekazanym członkom Komisji zestawieniu opisane zostały zmiany, które wprowadzono w szóstym wydaniu w porównaniu z wydaniem piątym. Zmiany te obejmują aktualizacje w tekście przedmowy, poprawę arabskiej nazwy Mauretanii, zmianę długiej nazwy Nepalu (przyjęta na 114. posiedzeniu Komisji), zmiany w odmianie nazwy stolicy Sahary Zachodniej (zmiana wynikająca z prac nad dodaniem do egzonimów dopełniaczy, miejscowników i przymiotników) oraz korekta zapisu krótkiej nazwy Tajwanu w piśmie chińskim.

W kwietniu 2018 roku została zmieniona angielska nazwa Suazi (angielski jest jednym z dwóch języków urzędowych kraju) ze Swaziland i Kingdom of Swaziland na Eswatini i Kingdom of Eswatini. Z tego powodu na 101. posiedzeniu (11 lipca 2018 roku) Komisja ustaliła zmianę nazwy tego państwa – ustalono, że będą dwie krótkie nazwy państwa – *Eswatini* oraz wariantowo *Suazi*, zaś nazwą długą (oficjalną) będzie *Królestwo Eswatini* (wcześniej: *Królestwo Suazi*). Uznano przy tym, że przy opracowywaniu kolejnego wykazu nazw państw ponownie przedyskutowana będzie kwestia, czy dla tego państwa stosować dwie nazwy krótkie, czy też zrezygnować z formy *Suazi*.

W związku z ustaleniami sprzed trzech lat ponownie dyskutowano, czy zachować nazwę *Suazi*, jako wariantową. W trakcie dyskusji A. Czerny stwierdził, że z nazwy *Suazi* można zrezygnować, jednak warto wówczas dodać przypis informujący, że *Eswatini* dawniej po polsku nazywało się *Suazi*. Propozycję tę poparło kilku innych członków Komisji. Z drugiej strony A. Markowski, poparty przez kilka innych osób, opowiedział się za pozostawieniem nazwy *Suazi*, jako znanej i nadal stosowanej. Po dyskusji, w głosowaniu 6 osób opowiedziało się za zachowaniem nazwy *Suazi*, jako wariantowej do nazwy *Eswatini*, 8 osób opowiedziało się za skasowaniem nazwy *Suazi*, zaś 2 osoby wstrzymały się od głosu. W związku z tym Komisja opowiedziała się za skasowaniem nazwy ***Suazi***; w wykazie zostanie natomiast dodany przypis do nazwy *Eswatini* informujący, że państwo to dawniej nazy-

wano *Suazi*, zaś w skorowidzu nazw będzie zachowany odnośnik od nazwy *Suazi* do nazwy *Eswatini*.

Kolejna kwestia wymagająca przedyskutowania dotyczyła przymiotników od nazw kilku terytoriów niesamodzielnych. W trakcie prac nad dodaniem do egzonimów dopełniaczy, miejscowników i przymiotników zaproponowano dodanie szeregu przymiotników dla niewielkich terytoriów wyspiarskich, dla których dotychczas przymiotniki nie były uwzględniane: Guernsey – guernsejski; Jan Mayen – janmajeński; Navassa – navassyjski; Saba – sabański; Sint Maarten – sintmaarteński; Baker – bakerski; Howland – howlandzki; Jarvis – jarwiski; Johnston – johnstoński; Kingman – kingmański; Tokelau – tokelauański; Wake – wakijski.

W trakcie dyskusji zwrócono uwagę, że część z zaproponowanych przymiotników jest wątpliwych (np. wakijski, navassyjski, jarwiski), część zaś zbędnych, gdyż dla niewielkich niezamieszkałych terytoriów wyspiarskich nie ma praktycznej konieczności stosowania przymiotników, a więc i ustalania formy tych przymiotników. Zastanawiano się nad możliwością dodania tylko wybranych z zaproponowanych przymiotników, jednak ostatecznie Komisja postanowiła, by żadnego z tych przymiotników nie uwzględniać w wykazie – w głosowaniu 10 członków Komisji opowiedziało się, by blokowo pominąć wszystkie zaproponowane przymiotniki, 5 osób było przeciwnych temu rozwiązaniu, a jedna osoba wstrzymała się od głosu.

Po wniesieniu do wykazu wszystkich ustalonych zmian zostanie on przesłany do akceptacji Ministerstwu Spraw Zagranicznych. Szóste wydanie wykazu powinno zostać wydane do końca bieżącego roku.

Ad 5. Kontynuowano omawianie zmian nazw wynikających z nowego podziału administracyjnego drugiego rzędu na Ukrainie.

Na początek wrócono do nazwy miejscowości *Rozdilna* w obwodzie odeskim. Na poprzednim posiedzeniu pojawiły się wątpliwości odnośnie do tego, czy miejscowość ta ma tradycyjną polską nazwę, dlatego pozostawiono ją pod nazwą ukraińską, zaś dla rejonu nazwanego od tej miejscowości przyjęto nazwę *rejon rozdilniański*. Okazuje się jednak, że dla miejscowości tej funkcjonowała polska nazwa w postaci *Rozdzielna* (m.in. w „Słowniku geograficznym Królestwa Polskiego”). W związku z tym Komisja postanowiła, przez akklamację, przyjąć dla miejscowości egzonim *Rozdzielna*, zaś nazwę rejonu zmienić z *rejon rozdilniański* na *rejon rozdzielniański*.

Następnie propozycje zmian nazw rejonów omówione zostały obwodami.

W obwodzie połtawskim skasowano nazwy następujących jednostek administracyjnych drugiego rzędu: *Hadziacz*, *Krzemieńczuk*, *Łubnie*, *Poltawa*, *rejon chorolski*, *rejon hadziacki*, *rejon lochwicki*, *rejon zinkowski* (akklamacja) oraz zachowano nazwy *rejon krzemieńczucki*, *rejon łubieński*, *rejon poltawski* dla rejonów w zmienionych granicach (akklamacja).

Następnie dyskutowano nad nową nazwą dla rejonu o nazwie ukraińskiej *Myrhorodskýj rajon*. Rejon ten nazwany jest od siedziby – miejscowości Myrhorod. Dla tego miasta można przyjąć pseudoegzonim *Myrhorod*, nazwę *Mirhorod* lub *Mirgorod*. Ze względu na to, że tradycyjnie po polsku stosowana była nazwa *Mirhorod* postanowiono ją przyjąć (akklamacja). Dla rejonu przyjęto natomiast nazwę *rejon mirhorodzki* (akklamacja).

W obwodzie rówieńskim skasowano nazwy następujących jednostek administracyjnych drugiego rzędu: *Ostróg*, *Równe*, *Warasz*, *rejon berezieński*, *rejon dąbrowicki*, *rejon demidowski*, *rejon hoszczański*, *rejon korzecki*, *rejon kostopolski*, *rejon młynowski*, *rejon ostrogski*, *rejon radziwiłłowski*, *rejon rokicieński*, *rejon włodzimierzecki*, *rejon*

zarzeczniański, rejon zdolbunowski (aklamacja) oraz zachowano nazwy *rejon dubieński, rejon rówieński, rejon sarneński* dla rejonów w zmienionych granicach (aklamacja).

Następnie dyskutowano nad nową nazwą dla rejonu o nazwie ukraińskiej *Waraszkij rajon*. Rejon ten nazwany jest od siedziby, dla której ustalony jest pseudoegzonim *Warasz*. Dla rejonu przyjęto w związku z tym nazwę *rejon waraski* (aklamacja).

W obwodzie sumskim skasowano nazwy następujących jednostek administracyjnych drugiego rzędu: *Głuchów, rejon białopolski, rejon głuchowski, rejon jampolski, rejon krasnopolski, rejon królewiecki, rejon putywelski, rejon trościański* (aklamacja) oraz zachowano nazwy *rejon konotopski, rejon sumski* dla rejonów w zmienionych granicach (aklamacja).

Następnie dyskutowano nad nowymi nazwami dla rejonów, dla których dotychczas nie była zalecana polska nazwa. *Ochtyrskij rajon* nazwany został od siedziby – miejscowości Ochtyrka. Dla siedziby można przyjąć pseudoegzonim *Ochtyrka* lub egzonim *Achtyrka* (czyli z formy rosyjskiej). W czasie dyskusji zauważono, że z jednej strony forma *Achtyrka* jest stosowana w nazwach *Achtyrska Ikona Matki Bożej, czy Achtyrski Pułk Huzarów*, jednak z drugiej strony w odniesieniu do nazw ukraińskich forma z A na początku nie jest uzasadniona – w przypadku większości tego typu nazw, gdy forma ukraińska nazwy jest z O na początku, a rosyjska z A, jako egzonim była przyjmowana forma z O. Po dyskusji głosowano nad oboma formami nazw – za zapisem *Ochtyrka* było 13 głosów, za zapisem *Achtyrka* – 2 głosy, 1 głos był zaś wstrzymujący się. Po ustaleniu egzonimu dla miasta, przez aklamację przyjęto dla rejonu nazwę *rejon ochtyrski*.

Romeński rajon nazwany jest od siedziby: Romny. Dla siedziby stosowana jest po polsku nazwa *Romny*, identyczna z nazwą ukraińską zapisaną w transkrypcji i w transliteracji, czyli stosowany jest endonim. Dla rejonu przyjęto w związku z tym nazwę *rejon romeński* (aklamacja).

Szostkynskij rajon nazwany jest od siedziby: Szostka. Dla siedziby zaproponowano ustalenie pseudoegzonimu *Szostka* – propozycję tę przyjęto przez aklamację. Dla rejonu przyjęto natomiast nazwę *rejon szostecki* (aklamacja).

W obwodzie tarnopolskim skasowano nazwy następujących jednostek administracyjnych drugiego rzędu: *Brzeżany, Czortków, Krzemieniec, Tarnopol, rejon borszczowski, rejon brzeżański, rejon buczacki, rejon husiatyński, rejon kozowski, rejon łanowiecki, rejon monasterzyski, rejon podhajecki, rejon podwołoczyski, rejon szumski, rejon trembowelski, rejon zaleszczycki, rejon zbaraski, rejon zborowski* (aklamacja) oraz zachowano nazwy *rejon czortkowski, rejon krzemieniecki, rejon tarnopolski* dla rejonów w zmienionych granicach (aklamacja). W obwodzie tym nie pojawiły się zaś nowe rejony z nazwami, których by Komisja wcześniej nie przyjęła.

W obwodzie winnickim skasowano nazwy następujących jednostek administracyjnych drugiego rzędu: *Chmielnik, Ładyżyn, Mohylów Podolski, Winnica, Żmerynka, rejon barski, rejon czezelnicki, rejon iliniecki, rejon jampolski, rejon kalinowski, rejon krzyżopolski, rejon kuryłowiecki, rejon lipowiecki, rejon niemirowski, rejon oratowski, rejon szarogrodzki, rejon tomaszpolski, rejon trościański* (aklamacja) oraz zachowano nazwy *rejon chmielnicki, rejon mohylowski, rejon tulczyński, rejon winnicki, rejon żmeryński* dla rejonów w zmienionych granicach (aklamacja).

Następnie dyskutowano nad nową nazwą dla rejonu o nazwie ukraińskiej *Hajsynskij rajon*. Rejon ten nazwany jest od siedziby – miejscowości Hajsyn. Dla siedziby zaproponowano ustalenie pseudoegzonimu *Hajsyn* – propozycję tę przyjęto przez aklamację. Dla rejonu przyjęto natomiast nazwę *rejon hajsyński* (aklamacja).

W obwodzie wołyńskim skasowano nazwy następujących jednostek administracyjnych drugiego rzędu: *Kowel*, *Łuck*, *Nowowołyńsk*, *Włodzimierz Wołyński*, *rejon horochowski*, *rejon iwanicki*, *rejon kiwerecki*, *rejon lubieszowski*, *rejon lubomelski*, *rejon łokacki*, *rejon maniewicki*, *rejon ratnieński*, *rejon rożyszczeński*, *rejon starowyżewski*, *rejon szacki*, *rejon turzyski* (aklamacja) oraz zachowano nazwy *rejon kowelski*, *rejon łucki*, *rejon włodzimierski* dla rejonów w zmienionych granicach (aklamacja).

Dyskusyjna była zaś kwestia zachowania nazwy *rejon koszyrski* dla rejonu w zmienionych granicach. W ramach prac nad ustalaniem przymiotników od nazw zawartych w wykazie, dla siedziby tego rejonu, dla której ustalony jest egzonim *Kamień Koszyrski*, podano przymiotnik *kamieński*, zgodny z ogólnym wzorcem tworzenia przymiotników od tego typu nazw (w „Słowniku geograficznym Królestwa Polskiego” stosowany był natomiast przymiotnik *kamieńskokoszyrski*). Komisja wcześniej przyjęła dla tego rejonu nazwę *rejon koszyrski*, z tego powodu, że w okresie międzywojennym istniał *powiat koszyrski* z siedzibą w Kamieniu Koszyrskim – dla ukraińskiego rejonu przyjęto zatem tradycyjną nazwę polskiego powiatu. Dyskutowano, czy nazwa *rejon koszyrski* dla współczesnej jednostki administracyjnej Ukrainy jest zasadna. W trakcie dyskusji przyznano, że jednostka ta powinna nazywać się albo *rejon kamieński*, albo *rejon kamieńskokoszyrski* (analogicznie jak od nazwy Biała Podlaska jest przymiotnik bialskopodlaski). Po dyskusji głosowano nad oboma formami nazw – za zapisem *rejon kamieński* było 12 głosów, za zapisem *rejon kamieńskokoszyrski* – 3 głosy, 1 głos był zaś wstrzymujący się. W związku z tym Komisja zmieniła egzonim *rejon koszyrski* na *rejon kamieński*.

W obwodzie tym nie pojawiły się nowe rejony z nazwami, których by Komisja wcześniej nie przyjęła.

W obwodzie zakarpackim skasowano nazwy następujących jednostek administracyjnych drugiego rzędu: *Berehowo*, *Chust*, *Mukaczewo*, *Użhorod*, *rejon irszawski*, *rejon pereczyński*, *rejon swalawski*, *rejon wielkoberezieński*, *rejon wołowiecki* (aklamacja) oraz zachowano nazwy *rejon berehowski*, *rejon chuściański*, *rejon mukaczewski*, *rejon rachowski*, *rejon użhorodzki* dla rejonów w zmienionych granicach (aklamacja).

Następnie dyskutowano nad nową nazwą dla rejonu o nazwie ukraińskiej *Tiacziwskyj rajon*. Rejon ten nazwany jest od siedziby – miejscowości Tiacziw. Dla tego miasta można przyjąć pseudoegzonim *Tiacziw* lub egzonim *Tiaczów*. W trakcie dyskusji zauważono, że miejscowość ta nie ma tradycyjnej polskiej nazwy – leży ona na Zakarpaciu, które na przestrzeni lat miało różną przynależność, a dla miejscowości tej stosowane były nazwy węgierska Tecső, rumuńska Teceu (część miasta znajduje się po rumuńskiej stronie granicy jako wieś Teceu Mic), czesku/słowacku Ťačovo/Ťačevo, rusińsku Тячево, rosyjsku Тячев. Ze względu na to, że nazwa tej miejscowości była adoptowana do poszczególnych języków, uznano, że również można ją zaadoptować do języka polskiego jako *Tiaczów* (aklamacja). Po ustaleniu nazwy dla miasta, dla rejonu przyjęto nazwę *rejon tiaczowski* (aklamacja).

W obwodzie zaporoskim skasowano nazwy następujących jednostek administracyjnych drugiego rzędu: *Berdiańsk*, *Zaporoże*, *rejon kamionecki*, *rejon michajłowski* (aklamacja) oraz zachowano nazwy *rejon berdiański*, *rejon melitopolski*, *rejon zaporoski* dla rejonów w zmienionych granicach (aklamacja).

Następnie dyskutowano nad nowymi nazwami dla rejonów, dla których dotychczas nie była zalecana polska nazwa. *Wasyliwskyj rajon* nazwany został od siedziby – miejscowości Wasyliwka. Dla siedziby można przyjąć pseudoegzonim *Wasyliwka* lub egzonim *Wasyłówka*. Po dyskusji zdecydowano się przyjąć egzonim *Wasyłówka* (przy jednym głosie wstrzymującym się). Po ustaleniu egzonimu dla miasta, przez aklamację przyjęto dla rejonu nazwę *rejon wasylowski*.

Połohiŭskij rajon nazwany jest od siedziby: Połohy. Dla siedziby zaproponowano ustalenie pseudoegzonimu **Połohy** – propozycję tę przyjęto przez aklamację. Dla rejonu przyjęto natomiast nazwę **rejon połohowski** (aklamacja).

W obwodzie żytomierskim skasowano nazwy następujących jednostek administracyjnych drugiego rzędu: **Berdyczów**, **Korosteń**, **Malin**, **Nowogród Wołyński**, **Żytomierz**, **rejon andruszowski**, **rejon baranowski**, **rejon cudnowski**, **rejon czerniachowski**, **rejon emilczyński**, **rejon horoszewski**, **rejon korosteszowski**, **rejon lubarski**, **rejon maliński**, **rejon olewski**, **rejon puliński**, **rejon radomyski**, **rejon romanowski**, **rejon różyński** (aklamacja) oraz zachowano nazwy **rejon berdyczowski**, **rejon korosteński**, **rejon nowogrodzki**, **rejon żytomierski** dla rejonów w zmienionych granicach (aklamacja). W obwodzie tym nie pojawiły się zaś nowe rejony z nazwami, których by Komisja wcześniej nie przyjęła.

W przypadku Autonomicznej Republiki Krymu także został ustalony nowy podział na rejony. Jednak wejście w życie tego nowego podziału zostało zawieszono do czasu zakończenia rosyjskiej okupacji Krymu. W związku z tym nadal obowiązuje na tym obszarze dotychczasowy podział na 14 rejonów i 11 miast na prawach rejonu. Spośród tych jednostek polskie nazwy ustalone są dla 10 miast na prawach rejonu (nie został przyjęty egzonim dla miasta wydzielonego Sudak – jednak w tym wypadku po polsku stosowany jest endonim, gdyż zarówno ukraińska, jak i rosyjska nazwa zapisywana w transkrypcji i transliteracji to *Sudak*) oraz dla 6 rejonów. Zastanawiano się, czy dla pozostałych 8 rejonów nie należałoby także ustalić polskich nazw. Uznano, że warto byłoby dodać te nazwy, by mieć komplet polskich nazw dla jednostek administracyjnych drugiego rzędu Ukrainy. Zwrócono jednak uwagę, że należy do tych nazw podchodzić ostrożnie, by nie sugerować akceptacji dla rosyjskiej okupacji tego obszaru. Ustalono, że nazwy z tego obszaru powinny zostać wstępnie opracowane i zaproponowane spolszczenia (zarówno dla siedzib rejonów, jak i dla rejonów), a dopiero potem omówione na posiedzeniu Komisji.

Ad 6. Omówiono kilka propozycji nazw do dodania lub wyjaśnienia.

W trakcie omawiania wykazu budowli z obszaru Białorusi, Komitet Redakcyjny zaproponował dodanie dwóch nazw do zasadniczego wykazu egzonimów: **Góra Mendoga** dla wzgórza w Nowogrodzku oraz **Górne Miasto** dla historycznej dzielnicy Mińska położonej na południe od dawnego mińskiego zamku. Obie nazwy przyjęto przez aklamację.

Zwrócono się do Komisji w sprawie poprawności egzonimu *Charcyz* dla ukraińskiego miasta. Nazwę tę Komisja przyjęła na 93. posiedzeniu (29 czerwca 2016 roku) – dla zapisu Charcyz potwierdzeniem była nazwa zawarta w „Słowniku geograficznym Królestwa Polskiego”. W korespondencji do Komisji zwrócono uwagę, że prawdopodobnie forma użyta w „Słowniku geograficznym” nie jest poprawna – pojawia się ona tylko w tej publikacji (w dodatku w odniesieniu do stacji, nie zaś miejscowości), także w dawnych źródłach rosyjskich brak formy jej odpowiadającej (np. Харцыз). Nazwa tej miejscowości po ukraińsku ma obecnie formę Харцизьк (Charcyżk), zaś po rosyjsku Харцызск (Charcyzsk), co sugeruje, według korespondenta, że także w spolszczeniu powinno być zakończenie -sk lub -zk.

W trakcie dyskusji zgodzono się, że zapis *Charcyz* jest najprawdopodobniej błędem „Słownika geograficznego” i nie ma powodu, by go utrzymywać. Sama miejscowość nie pojawia się zbyt często w polskich publikacjach – jednak, gdy się pojawia, to w różnych zapisach: *Charcysk* (m.in. w wydaniach encyklopedii PWN z 1973, 1982, 1996 i 2003 roku), *Charcyzsk* (m.in. w „Encyklopedii geografii świata: Europa Wschodnia, Azja Północna i Środkowa, Zakaukazie” Wiedzy Powszechnej z 1997 r.), *Charcyżk* (m.in. w internetowej wersji encyklopedii PWN). Uznano, że ze względu na tę rozbieżność zapisów warto ustalić zalecany egzonim. Po dyskusji zgodzono się, że nie należy wprowadzać nazwy w formie

Charczyzk, zaś formy *Charcysk* i *Charczyżk* poddano pod głosowanie – za ustaleniem nazwy w formie *Charcysk* zagłosowało 10 osób, za przyjęciem nazwy w formie *Charczyżk* zagłosowały 2 osoby, zaś 4 osoby wstrzymały się od głosu. Komisja w związku z tym przyjęła zmianę egzonimu *Charcysz* na ***Charcysk***.

Ze względu na brak czasu omówienie nazw budowli do wyjaśnienia i uzupełnienia odłożono na kolejne posiedzenie Komisji.

Na tym posiedzenie zakończono.

Protokółował:
Maciej Zych